

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3285/2024
29.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Бранка Станића, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Крагујевац, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 533/24 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 29.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 533/24 од 03.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 533/24 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1457/22 од 18.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора, за период од децембра 2019. године закључно са јулом 2022. године, као и на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада, за период од децембра 2019. године закључно са мајем 2022. године, исплати појединачно одређене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од означених датума доспелости, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 533/24 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1457/22 од 18.12.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 - други закон), прописано је да је ревизија изузетно

дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора тужиле као запослене у јавној служби којој се плата исплаћује у висини минималне зараде. Одлука о тужбеном захтеву не одступа од одлука судова у истим чињенично – правним споровима и заснована је на примени Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01...86/19), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и Посебном колективном уговору за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и у складу је са правним ставом који је усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403 став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 07.12.2022. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиле није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић